

ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
เรื่อง กรอบสมรรถนะดิจิทัลสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

การพัฒนาคุณภาพบัณฑิตตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยที่ตอบสนองนโยบายการปฏิรูปการศึกษาในทุกด้าน โดยเฉพาะด้านการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ที่เน้นทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะด้านดิจิทัล สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงานและในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.๒๕๔๗ และตามมติคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๗ จึงออกประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง เรื่อง กรอบสมรรถนะดิจิทัลสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ดังนี้

๑. การเข้าใจดิจิทัล (Digital Literacy) หมายถึง บุคคลมีสมรรถนะในการเข้าถึง ค้นหาคัดกรอง วิเคราะห์ สังเคราะห์ จัดการ ประยุกต์ใช้ สื่อสาร สร้าง แบ่งปัน และติดตามข้อมูล (Data) สารสนเทศ (Information) และสาร (Content Media) ได้อย่างเหมาะสม ปลอดภัย มีความรับผิดชอบ มีมารยาท เคารพสิทธิและกฎหมาย ด้วยเครื่องมือและเทคโนโลยีที่เหมาะสมและหลากหลาย ประกอบด้วยหน่วยสมรรถนะ ดังนี้

๑. สิทธิและความรับผิดชอบต่อยุคดิจิทัล (Digital Right)
๒. การเข้าถึงดิจิทัล (Digital Access)
๓. การสื่อสารยุคดิจิทัล (Digital Communication)
๔. ความปลอดภัยยุคดิจิทัล (Digital Safety)
๕. การรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศ (Media and Information Literacy)
๖. แนวปฏิบัติในสังคมดิจิทัล (Digital Etiquette)
๗. สุขภาพดียุคดิจิทัล (Digital Health)
๘. ดิจิทัลคอมเมิร์ซ (Digital Commerce)
๙. กฎหมายดิจิทัล (Digital Law)

๒. ทักษะการใช้ดิจิทัล (Digital Skill/VICT Skill) หมายถึง บุคคลมีสมรรถนะในการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีต่าง ๆ ด้านดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ หลากหลาย และสามารถประยุกต์ใช้ในงานได้มากขึ้น ประกอบด้วยหน่วยสมรรถนะ ดังนี้

๑. การใช้คอมพิวเตอร์ (Computer Usage)
๒. การใช้อินเทอร์เน็ต (Internet Usage)
๓. การใช้โปรแกรมประมวลผลคำ (Word Processing Usage)
๔. การใช้โปรแกรมตารางคำนวณ (Spreadsheets Usage)
๕. การใช้โปรแกรมนำเสนอ (Presentation Usage)
๖. การใช้งานเพื่อความปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cyber Security Usage)

๓. การแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล (Problem Solving with Digital Tools) หมายถึง บุคคลมีสมรรถนะในการระบุความต้องการและทรัพยากรได้ สามารถตัดสินใจใช้เครื่องมือดิจิทัลที่เหมาะสม ได้อย่างชาญฉลาดตามวัตถุประสงค์และความต้องการได้ สามารถแก้ปัญหาอย่างเชื่อมโยงกันด้วยเครื่องมือ ดิจิทัลได้ สามารถใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ สามารถแก้ปัญหาเชิงเทคนิค และสามารถปรับปรุงพัฒนา สมรรถนะตนเองให้เท่าทันโลกได้ ประกอบด้วยหน่วยสมรรถนะ ดังนี้

๑. การแก้ปัญหาทางเทคนิคของการทำงานเทคโนโลยี (Solve Technical Problems)
๒. การปรับเปลี่ยนทักษะในยุคดิจิทัล (Digital Reskill)
๓. การจัดการสิ่งแวดล้อมดิจิทัล (Manage Digital Environment)
๔. การใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ (Creatively Use Digital Technologies)
๕. การคิดเชิงคำนวณ (Computational Thinking)

๔. การปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลงดิจิทัล (Adaptive Digital Transformation) หมายถึง บุคคลมีสมรรถนะในการยืดหยุ่นและปรับตัวต่อโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกระแสดความ เปลี่ยนแปลงต่าง ๆ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นที่มีสังคมและวัฒนธรรมที่หลากหลาย สามารถริเริ่มและเรียนรู้ ด้วยตนเอง ประกอบด้วยหน่วยสมรรถนะ ดังนี้

๑. การยืดหยุ่นและปรับตัว (Flexibility and Adaptability)
๒. การทำงานร่วมในสังคมและวัฒนธรรมดิจิทัล (Digital Social and Cultural)
๓. การคิดริเริ่มและเรียนรู้ด้วยตนเอง (Initiative and Self-Directed Learning)
๔. การสร้างผลผลิตและการเป็นผู้ประกอบการ (Productivity and Entrepreneurship)
๕. การเป็นผู้นำ (Leadership)

ประกาศ ณ วันที่ ๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(รองศาสตราจารย์กิตติศักดิ์ สมุทธารักษ์)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง